

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Birkás Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Árva Katalin ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. október 2-án kelt 6.G.41.799/2006/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

A 2004. szeptember 29-én kelt vállalkozási szerződés szerint az alperes m...endelte a felperestől a ..., .... kerület ... szám alatt épülő két műfüves labdarúgó pálya műfűborításának komplett elkészítését; fektetését homok és gumigranulátum feltöltéssel és vonalazással, 6.800 forint és ÁFA/m<sup>2</sup> vállalkozói díjért, 2004. november 10-i teljesítési határidővel. A 2005. március 23-án kelt vállalkozási szerződés alapján pedig m...endelte az ... „A” kategóriás, két gyakorlópálya műfüves burkolatának kivitelezési munkáit bruttó 65.000.000 forint vállalkozói díj ellenében, 2005. június 14-i befejezési időponttal. A felek 2005. július 18-án az ...-... gyakorló

labdarúgó pálya műfü-anyagainak beszállítására 2005. július 18-án szállítási szerződést kötöttek, e szerződésben az árat 2.411.250 forintban, a teljesítési határidőt 2005. július 25. - 2005. július 28. közötti időpontban határozták meg.

A fenti szerződések szerinti vállalkozói díjat az alperes a felperesnek teljeskörűen nem fizette meg, a 2006. február 22-én kelt levélben közölte, hogy az ... Sportcentrum vonatkozásában 5.200.000 forintot, az ...-... sportpályára nézve 96.450 forintot és a ..., .... kerületi sportlétesítményt érintően 253.897 forintot „jót teljesítési garancia hiányában” biztosítékként visszatartott.

A felperes 2006. december 1-jén benyújtott keresetében a Ptk. 389. §-ára alapítva összesen 5.550.329 forint, s ennek 2005. szeptember 30-tól járó késedelmi kamatai és a perköltség megfizetésére kérte az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy az alperes a szerződések szerinti határidőben köteles lett volna az ellenérték megfizetésére, figyelemmel arra is, hogy a felek közötti szerződések nem tartalmazzak a díjak garanciális visszatartására nézve rendelkezést.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezésésként előadta, hogy a felperes a perbeli szállítási és vállalkozási szerződések alapján hibásan teljesített, nem adta át határidőben a beépített anyagokkal kapcsolatos garancialeveleket, ezért az átadás-átvételi eljárások lefolytatására és a felperesi számlák kiállításának alapjául szolgáló teljesítési igazolások kiadására sem kerülhetett volna sor, az alperes a teljes szerződéses összeg kifizetését megtagadhatta volna. A felperes követelésével szemben beszámítási kifogást terjesztett elő, ellenkövetelése összetevői az ...-... munkálataival kapcsolatban 289.350 forint, az ...i sportpályákkal összefüggésben pedig 10.400.000 forint, összesen 10.689.350 forint, a Ptk. 246. §-ának (1) bekezdésére alapozott késedelmi kötbér a 2005. július 18-án kelt szállítási szerződés 8.1. és 2005. március 23-án kelt vállalkozási szerződés 11.1. pontjára hivatkozással. Előadta továbbá, hogy az ...i pálya és az ...i pályák vonatkozásában a felperes garanciális javításokat végzett, e javítások 2006. július 16-án, illetve 2006. szeptember 3-án fejeződtek be.

A felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte, vitatta kötbérfizetési kötelezettségét, azt, hogy az alperesnek végzett munkával kapcsolatban olyan késedelembe esett volna, amely az alperes részéről a kötbérigény érvényesítését megalapozza. Hivatkozott arra is, hogy az alperes kizárólag a végszámla terhére érvényesíthette volna a szerződések alapján a késedelmi kötbérigényt.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.550.329 forint tőkét, s ennek 2005. szeptember 30-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatait, valamint 610.516 forint perköltséget, az alperes beszámítási kifogását elutasította. Határozata indokolása szerint az alperes a kereset megalapozottságát nem vitatta, ezért e körben az elsőfokú bíróság csupán utalt 221. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra. Az alperes beszámítási kifogását tekintve megállapította, hogy a 2005. március 23-án kelt vállalkozási szerződés 11.1. pontja szerint a vállalkozót terhelő kötbér a szerződés szerinti munkakezdési és befejezési határidőhöz kapcsolódik. A garanciális iratok átadása

nem ezzel függ össze, álláspontja szerint a munka befejezésének kötbérterhes fogalma alá a felek nem vonták az iratok átadását. A 2005. július 15-én kelt szállítási szerződés 8.1. pontja pedig a teljes árumennyiség késedelmes leszállításához kapcsolta a szerződést biztosító mellékkötelezettséget, de az okmányok átadásának késedelmét nem tette kötbérterhessé. Mindezekből következően az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes beszámítási kifogásának jogalapját nem bizonyította (Pp. 164. §), ezért azt elutasította. A lerótt 333.000 forint kereseti illetékből és a 277.516 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltségről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatását; a beszámítási kifogására tekintettel a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróságnak az a megközelítése, amely szerint a munka minőségének igazolását jelentő garanciavállaló nyilatkozatok átadását nem tekintette kötbérrel szankcionálhatónak, a munka befejezése akkor állapítható meg, amikor a felek az átadás-átvételi eljárást lefolyatják, és annak eredményeként a vállalkozó hiba- és hiánymentes teljesítését megállapítják. Utalt arra, hogy a 2005. március 22-én kelt szerződés 9.3. pontja akként rendelkezik, hogy a műszaki átadás-átvételi eljárás megkezdésének feltétele egy eredeti és két másolati példány átadási dokumentáció biztosítása, melynek részét képezik a garanciavállalási nyilatkozatok. A perbeli szállítási és vállalkozási szerződések teljesítésekor elmaradtak a felperes részéről a beépített anyagokkal kapcsolatos garancialevelek átadása, e nyilatkozatok átadásának késedelmes időpontját az alperes okiratokkal igazolta. Hivatkozott arra is, hogy a felperes csak abból a szempontból vitatta az alperes beszámítási kifogását, hogy szerinte a kötbér érvényesítésére irányuló igény elkésztett, mivel azt az alperes csak a végszámlából tarthatta volna vissza. Előadta továbbá, hogy a felperes pernyertessége esetén sem helytálló az ítélet rendelkező részében megjelölt 2005. szeptember 30-i kamatfizetési kezdő időpont, mivel a 2004. szeptember 29-én kelt vállalkozási szerződéssel kapcsolatos javítási munkák 2006. július 16-án, az ...i labdarúgó pályák garanciális festése pedig 2006. szeptember 3-án fejeződött be.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés a következőkre tekintettel nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a döntése alapjául szolgáló tényállást helyesen állapította meg, és helytálló az az álláspontja, hogy az alperes a beszámítási kifogása jogalapját nem bizonyította, a perbeli szerződések alperes által hivatkozott rendelkezései nem alapozzák meg a kötbér iránti jogosultságát.

A Ptk. 296. §-án alapuló beszámítás a perben kifogással történik. A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy a bíróság ezeket valódinak fogadja el. Ez a szabály alkalmazandó a beszámítási kifogás elbírálásánál is.

Az alperes a felperes kereseti követelésével szembeni ellenkövetelését; kötbérigényét a felek közötti 2005. március 23-án kelt vállalkozási szerződés 11.1. pontjára és a 2005. július 18-án kelt szállítási szerződés 8.1. pontjára alapozta. A 2005. március 23-án kelt szerződés megfogalmazása szerint; a vállalkozó munkakezdési és befejezési határidő kötelezettségei kötbérterhesek. A 2005. július 18-án kelt szerződés 8.1. pontja szerint a szállítási határidő kötbérterhes. Ezekben az esetekben a késedelmi kötbér közvetlenül a végszámla bruttó összegéből kerül levonásra a felek megállapodása szerint.

A Ptk. 246. §-ának (1) bekezdése szerint a kötelezett meghatározott pénzösszeg fizetésére kötelezheti magát arra az esetre, ha olyan okból, amelyért felelős, nem vagy nem szerződésszerűen teljesít (kötbér).

A Polgári Törvénykönyv idézett rendelkezéséből következően a felek írásban bármely kötelemszegés vagy a szerződésszegés minden esetére is kiköthetik a kötbérfizetési kötelezettséget. A kötbérre vonatkozó szerződéses kikötések azonban kiterjesztően nem értelmezhetők, kötbérkötelezettség megállapításának csak akkor van helye, ha az ahhoz való jogosultság a szerződés szövegéből egyértelműen megállapítható.

A perbeli esetben a felek szerződése csak arra az eshetőségre tartalmaznak késedelmi kötbérre vonatkozó rendelkezést, ha egyrészt a felperes a munka megkezdésével és befejezésével késedelembe esik, illetve a szállítási szerződés alapján nem tesz eleget a 8.1. pontban írt kötelezettségének, azaz a teljes árumennyiség hiba- és hiánymentes átadásának. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes által hivatkozott okiratok átadását nem kívánták kötbérrel szankcionálni. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a szerződéses rendelkezések ellenére az alperes a végszámla befogadásakor a felperessel szemben kötbért nem érvényesített.

A fentiekből következően az alperes a beszámítás megalapozott és jogszerű voltát nem igazolta, ezért helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság - jogalap hiányában - az alperes beszámítási kifogását.

Az ítélet rendelkező részében megjelölt kamatfizetési kezdő időponttal kapcsolatos fellebbezés sem megalapozott.

A per adatai szerint az alperes a felperes teljesítését mind a vállalkozási szerződések, mind a szállítási szerződés vonatkozásában igazolta, így a felperes alappal érvényesíthette mind a vállalkozói díj, mind a szállítási szerződés alapján neki járó ellenérték (ár) iránti követelését, mivel a felperest megillető vállalkozási díj

és vételár a teljesítéskor esedékessé vált (Ptk. 379. § (1) bekezdés, 389. §, 397. § (1) bekezdés), de az alperes az ellenszolgáltatás egy jelentős részét visszatartotta, ennek megalapozottságát a perben nem bizonyította, csupán állította, hogy a felperesi számlák kiállításának alapjául szolgáló teljesítési igazolások kiadására nem kerülhetett volna sor. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor - a felperes igazolt teljesítésére figyelemmel - a kamatfizetés kezdő időpontját a kereseti kérelemmel egyezően állapította meg.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére, melynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alkalmazásával, mérlegeléssel állapította meg.

Budapest, 2008. április 1.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

. Rédei Anna s. k.,  
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,  
bíró